

Італії, Франції, Австрії, найбільш престижних турнірів в Манхаймі (Німеччина), Блекнулі (Англія), Алассіо (Італія) тощо. Зусиллями АСТУ (президент п. Святослав Влох) в Україні було проведено 5 Чемпіонатів Світу серед молоді та юніорів, Кубок та Чемпіонат Європи серед дорослих. Щороку в Україні відбувається 7 – 8 великих міжнародних турнірів серії International OPEN та OPEN to the World. Такі міста як Львів, Київ, Харків, Одеса, Ялта, Донецьк стали не тільки великими танцювальними центрами в Україні, але відіграють все помітнішу роль в світових спортивних танцях. Все це дає підстави сподіватись, що Україна посяде в перспективі визначне місце у спортивних танцях, а особливо в світлі дебюту спортивних танців на Олімпіадах.

ОЦІНКА СКЛАДНОСТІ ОПОРНИХ СТРИБКІВ ПРОВІДНИХ ГІМНАСТІВ СВІТУ

Петренко К.Г. Львівський державний інститут фізичної культури

Підготовка гімнасток на видах багатоборства постійно удосконалюється. Це стосується й опорних стрибків, техніка яких характеризується яскравою тенденцією “акробатизації” рухів.

У сучасній гімнастиці розрізняють чотири досить представницькі групи опорних стрибків з відповідною формою і змістом. Першу групу складають перевороти з обертанням навколо повздовжньої осі, або без обертання. Другу – сальто вперед з поворотом навколо повздовжньої осі або без нього. Третю – сальто назад з поворотом навколо повздовжньої осі, або без повороту, четверту – опорні стрибки, що виконувались з рондату.

Аналіз виступів на змаганнях різного рангу гімнасток збірної команди України, а також спортсменок з інших країн показує, що арсенал опорних стрибків у жіночій спортивній гімнастиці використовується не повною мірою.

У зв'язку з цим, основним завданням нашого дослідження було вивчення змісту опорних стрибків, що виконувались

Таблиця 1

Розподіл опорних стрибків провідних гімнасток Світу за групами і стартовими оцінками на Олімпійських іграх (Атланта, США).

Стартова оцінка стрибка	Група I (к-кість)	Група II (к-кість)	Група III (к-кість)	Група IV (к-кість)	Кількість стрибків
9,4	-	-	-	2	2
9,5	-	-	-		
9,6	-	-	-	2	2
9,7	-	7	-	2	9
9,8	-	39	-	20	59
9,9	-	28	-	26	54
10	-	12	-	50	62
Загальна кількість стрибків	-	86	-	102	188

кращими гімнастками країн Світу на Олімпійських іграх 1996 р. (Атланта, США).

Проаналізовано 188 стрибків у виконанні 94 спортсменок, що виступали на змаганнях. (Таблиця 1).

Дослідження показали, що всі гімнастки обирають такі опорні стрибки, що входять до другої та четвертої груп. Найбільша кількість спортсменок виконували стрибки зі складністю 9,8 бала і вище (93 %). Аналіз змісту опорних стрибків показав, що спортсменки 35 разів виконували переворот вперед – сальто вперед зігнувшись (оцінка з 9,8 бала), 28 – рондат – фляк – сальто назад зігнувшись (з 10 балів), 24 – рондат – фляк – поворот на 180 ? з сальто вперед прогнувшись (з 9,9 бала), 18 – рондат – фляк – сальто назад прогнувшись з поворотом на 540 ? (з 9,8 бала), 18 – переворот вперед – сальто вперед зігнувшись з поворотом на 180 ? (з 9,9 бала), 91 гімнастка у двох спробах виконували однакові стрибки і лише 3 спортсменки – різні.

Отримані результати свідчать про наявність вузької групи

опорних стрибків, яка використовується в практиці спорту вищих досягнень. Відсутність стрибків гру I і III пояснюється на нашу думку, недостатньо досконалою методикою навчання, відсутністю навчальних програм, невідповідним розвитком спеціальних рухових якостей, вузькою технічною базою гімнастик.

Проведений аналіз показав, що перспективи подальшого розвитку даного виду гімнастичного багатоборства пов'язані з використанням більш широкого структурного спектру опорних стрибків в процесі навчально-тренувальної роботи і підготовці спортсменок до змагань.

ТРУДНІСТЬ ВОЛЬТИЖНИХ КОМПОЗИЦІЙ АКРОБАТІВ ВИЩИХ РОЗРЯДІВ

Петренко К.Г., Бурак А.В. . Львівський державний інститут фізичної культури

Система підготовки акробатів вищих розрядів постійно ускладнюється. Не винятком зміст композицій щодо до трудності елементів, що виконуються.

Провідні спеціалісти з акробатики (Міхеєв Б.В., Курись В.Н., 1984, Коркін В.П., 1986) відмічають, що до найважливіших показників результативності змагальної діяльності відносяться композиційні особливості вправ (оригінальність, складність, досконалість композиції) і компоненти виконавчої майстерності (стабільність, техніка, виразність, відчуття ритму, хореографічна та фізична підготовленість). Всі ці показники на нашу думку повинні бути покладені в основу розробки моделі змагальної діяльності та змісту композицій акробатів вищих розрядів.

Створення такої моделі в парній акробатиці, як і в деяких інших видах спорту, є досить важким завданням у зв'язку із суб'єктивним характером суддівських оцінок і відсутністю методології отримання суб'єктивних кількісних показників, що відображають структуру і якість змагальної діяльності.

В зв'язку з тим, що остаточна оцінка за виконання довільної композиції спортсменів значною мірою залежить від трудності